

ρεμιζάρω

ρεμιζάρω, ρ. [*<*ιταλ. *remaneggiare*], ρεμιζάρω. **1.** σταθεμύω το αυτοκίνητό μου στο γκαράζ ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο: «δεν κατεβαίνω με τ' αυτοκίνητό μου στη δουλειά, γιατί δεν μπορώ να βρω χώρο να το ρεμιζάρω». (Λαϊκό τραγούδι: *έχεις κούρσα και σοφάρεις κι όπου θέλεις ρεμιζάρεις*). **2.** (στη γλώσσα της αργκό) αναπαύομαι, ξεκουράζομαι, κοιμάμαι: «επειδή όλη τη μέρα ήμουν στο πόδι, θα πάω νωρίς το βράδυ να ρεμιζάρω στο σπίτι μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας